

Mantelzorg van de maand Anna

‘Ik ben eigenlijk helemaal geen mantelzorg’, zegt Anna (79). Net als veel andere mensen die lange tijd vrijwillig voor een ander zorgen, vindt Anna wat ze allemaal doet voor haar vriendin Daja (88) heel gewoon. Des te meer reden voor het bloemetje en de lunchbon van Zorghotel Merlinde, die Marjolein Don van StiB komt brengen.

Met een dikke trui aan zit Daja behaaglijk in haar favoriete stoel, omringd door tientallen beeldjes van engeltjes, Boeddha’s en stapels spirituele boeken. ‘Eigenlijk heet ik Adriana, maar dat kon ik als peuter niet uitspreken. Daarom heb ik er toen zelf Daja van gemaakt en dat is het mijn hele leven gebleven. Ik heb nu niet meer zo veel familie, en wat ik nog heb woont boven de rivieren. Het is dus fijn dat Anna er is.’

Zangkoor

‘Maar ik poets niet, ik verzorg niet en ik was niet’, probeert Anna haar hulp te bagatelliseren. ‘Ik doe de administratie, dat was eerst een verschrikkelijke puinhoop. Nu zit het gesorteerd in drie mappen. Blaadje voor blaadje heb ik bekeken wat weg kon en wat bewaard moest worden. Zo doe ik het voor mezelf ook en dat vind ik leuk.’ Treffender kan het verschil tussen Anna’s nuchterheid en de spiritualiteit van haar vriendin niet verwoord worden. Dat deze twee zo verschillende vrouwen elkaar ruim veertig jaar geleden toch gevonden hebben, komt door hun gedeelde liefde voor klassieke muziek. Tot voor kort zongen ze in hetzelfde koor.

Tandarts

Anna’s praktische inslag komt maar al te goed van pas, nu de ziekte van Alzheimer steeds meer grip krijgt op Daja. Want Anna doet veel meer dan alleen de boekhouding, zo blijkt na wat aandringen. ‘Elke woensdag doen we samen boodschappen. Dan bekijk ik eerst wat ze nodig heeft en daarna gaan we naar de winkel. Af en toe ga ik met haar naar de kapper, of naar Huis Den Deijl. Elke week ben ik hier twee of drie keer. Dit voorjaar ben ik ook een keer of zes met haar naar de tandarts geweest. Dat was akelig, ze gingen echt ruw met haar om. Het ging toen echt niet goed met Daja.’

Intensief

In die periode kwam Anna in aanraking met StiB. ‘Een nichtje vertelde erover en ik ben toen in contact gekomen met Marjolijn. Zij belt nu regelmatig om te vragen hoe het met me gaat, ze houdt een vinger aan de pols. De hulp van StiB is op dit moment niet zo intensief, maar alleen de aandacht is al fijn.’ Ook met het oog op de toekomst is ze blij met StiB: ‘Soms maak ik me wel zorgen: als mijn autootje het begeeft, of ik begeef het, dat vind ik linke boel. Daarom is het fijn dat ik nu al contact heb. Dan hebben we als het straks misschien nodig is tenminste al een begin gemaakt.’